

НАЦИОНАЛНИ СТАНДАРТИ

за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, допълнени към м. март 2014 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл. 42 от Закона за подпомагане на земеделските производители във връзка с чл. 6 и приложение III от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 г., са определени следните Национални стандарти:

I. Условия за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние:

1. За опазване на почвата от ерозия:

Национален стандарт 1.1. В земеделското стопанство с уникален идентификационен номер и обработваеми площи над 5 ха е задължително в общата сеитбооборотна площ да се включат минимум 30% култури със слята повърхност, с изключение на площи за производство на тютюн

Национален стандарт 1.2. За отглеждане на земеделски култури се забранява използването на крайречни площи на разстояние по-малко от 5 m от реката.

Национален стандарт 1.3. Задължително е запазването и поддържането на съществуващите трайни тераси в блока на земеделското стопанство и/или земеделски парцел и сключването на споразумения между земеползвателите на даден физически блок.

2. За запазване на органичното вещество:

Национален стандарт 2.1. На един земеделски парцел се забранява монокултурно отглеждане за повече от две поредни години на лен, слънчоглед, захарно цвекло, грах.

Национален стандарт 2.2. Задължително е стърнищата от полски култури да се заорават в почвата за създаване на благоприятни условия за трансформиране в органично вещество и се забранява тяхното изгаряне.

3. Запазване на структурата на почвата:

Национален стандарт 3.1. Забранява се използване на земеделска техника в парцели с преовлажнена почва.

4. Осигуряване на минимално ниво на поддръжка на естествените местообитания:

Национален стандарт 4.1: „Земеделски стопани, ползващи постоянно затревени площи (пасища и мери), са длъжни да ги поддържат, чрез паша с минимална гъстота от 0,15 животински единици на хектар (ЖЕ/ха). Допуска се минимум 1 коситба за съответната година – до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планинските райони, включени в обхвата на необлагодетелстваните планински райони, при спазване на минималната посочена гъстота от 0,15 животински единици на хектар (ЖЕ/ха).

Земеделски стопани, ползващи постоянно затревени площи (ливади), са длъжни да ги поддържат чрез минимум 1 коситба за съответната година – до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планинските райони, включени в обхвата на необлагодетелстваните планински райони. Допуска се, след задължителната коситба, поддържане и чрез паша.

За равнинните райони, при наличие на заповед за обявяване на съответната защитена зона от Националната екологична мрежа „Натура 2000“, издадена по реда на Закона за биологичното разнообразие, с включена в нея забрана за косене до

определена дата, срокът за извършване на коситбата се удължава с 30 дни, след изтичане срока на забраната."

Забележка: До изтичане на сроковете за поетите агроекологични ангажименти по Мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР – 2007-2013 г., се прилагат текстовете на Национален стандарт 4.1 от м. юли 2013 г.

Национален стандарт 4.2. Задължително е постоянните пасища и ливади да се почистват от нежелана растителност - орлова папрат (*Pteridium aquilinum*), чемерика (*Veratrum spp.*), айлант (*Ailanthus altissima*) и аморфа (*Amorpha fruticosa*).

Национален стандарт 4.3. Задължително е да се запазват съществуващите полски граници (синори) в блока на земеделското стопанство и/или земеделския парцел.

Национален стандарт 4.4. Задължително е опазването на земеделски площи в близост до гори от навлизането на дървесна и храстовидна растителност в тях.

5. За опазване и управление на използването на водите

Национален стандарт 5.1. При използване на вода за напояване, земеделският стопанин трябва да притежава съответния документ за право на ползване (разрешително, договор и др.).

Национален стандарт 5.2. Задължително е осигуряването на буферни ивици с ширина минимум 5 метра по протежение на повърхностни водни обекти (реки, язовири, езера, море), с изключение на оризовите клетки, чрез естествена растителност (трева, дървета, храсти) или поддържани в чим. Забранява се прилагането на минерални и органични азотсъдържащи торове в буферните ивици.

Национален стандарт 5.3 „Забранява се пряко и непряко отвеждане на вещества от Списък I и Списък II в подземните води (Приложение към НС 5.3.);

II. Националните стандарти са задължителни за изпълнение от всички земеделски стопани, собственици и/или ползватели на земеделски земи, които ще получават подпомагане по различните схеми на Общата селскостопанска политика (ОСП), допълнителните национални плащания и следните мерки от Програмата за развитие на селските райони:

1. Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планински райони;
2. Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в райони, различни от планинските;
3. Агроекологични плащания;
4. Плащания по НАТУРА 2000 за земи;
5. Плащания по НАТУРА 2000 за гори.

III. Условието за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние не отменят задълженията на собствениците или ползвателите на земеделски земи по Закона за опазване на земеделските земи, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и други нормативни актове.

Приложение към НС 5.3.

Списък I.

1. Органохалогенни съединения и вещества, които могат да формират подобни във водните части от околната среда.
2. Органофосфорни съединения.
3. Органокалаени съединения.
4. Вещества, притежаващи канцерогенни, мутагенни или тератогенни свойства във или посредством водните части на околната среда (1).
5. Живак и неговите съединения.
6. Кадмий и неговите съединения.
7. Минерални масла и въглеводороди.

8. Цианиди.

(1) Ако определени вещества от списък II са канцерогенни, мутагенни или тератогенни, те се отнасят към т. 4 от списък I.

Списък II

1. Неметали, метали и техните съединения:

1.1. Цинк	1.11. Калай
1.2. Мед	1.12. Барий
1.3. Никел	1.13. Берилий
1.4. Хром	1.14. Бор
1.5. Олово	1.15. Уран
1.6. Селен	1.16. Ванадий
1.7. Арсен	1.17. Кобалт
1.8. Антимон	1.18. Талий
1.9. Молибден	1.19. Телур
1.10. Титан	1.20. Сребро

2. Биоциди и техните деривати.

3. Вещества, които имат вреден ефект върху вкуса и/или мириса, и/или цвета на подземните води, съединения, склонни да причинят формирането на подобни вещества и да направят подземните води негодни за питейно-битово водоснабдяване.

4. Токсични или устойчиви органични съединения на силиций и вещества, които могат да причинят формиране на подобни съединения във водата, като се изключат тези, които са биологично безвредни или са бързо превръщащи се в безвредни вещества във водата.

5. Неорганични съединения на фосфора и елементарен фосфор.

6. Флуориди.

7. Амоняк и нитрити. (Думата „амоний“ е заменена с „амоняк“)

Допълнителна информация:

1. Прякото отвеждане на опасни или вредни вещества в подземните води е налице когато веществата под форма на течност постъпват/се вливат в подземните води без филтрация през почвата или скалите. Обикновено за целта се използват съоръжения – тръбопроводи и кладенци, наречени попивни, инжекционни и т.н., служещи да извършат прякото отвеждане.

Земеделският стопанин недопуска използване на съоръжения за пряко отвеждане на отпадъчни води от земеделската дейност, съдържащи вещества от Списък I и Списък II в подземните води.

2. Непряко отвеждане на замърсители в подземните води е налице когато постъпването на веществата става след филтрация през почвата и скалите.

Земеделският стопанин предприема мерки за недопускане на замърсяване на почвената повърхност, земите и терените на стопанството при съхранение и употреба на продукти за растителна защита, торове, дезинфекционни разтвори, минерални масла и горива, ветеринарномедицински препарати, както и други вещества от Списък I и Списък II, доколкото имат отношение към земеделската дейност.